

התשיעי - אדנ"י, וזו מלכות הקדושה שדינים יוצאים משם לעולם, וזהו הכתר האחרון של כל השמות. ושם אהי"ה, הכלל והנסתר שבראשונה. וזהו כתר עליון, הראש של כל הראשים, שמו נסתר ולא נגלה, ונתפאר. ובספר האגדה, עשרה שמות פתיכים בגון אחר, ואנו לא שנינו כף.

רבי אבא פתח, (שיר ד) עורי צפון ובאי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. עורי צפון, אלו עולות שנשחטות בצפון, משום שהן מחשבות בצפונות הלב ובמקום הדין. משום שמחשבה נמצאת בלילה, בזמן שהדין נמצא. ויח צפון נושבת בחצות הלילה כשמתעוררים אנשים, וכנור דוד מנגן מאליו, ומחשבות בני אדם מתעוררות.

ובאי תימן, אלו שלמים שנשחטים בדרום, משום שהם השלום של הכל, שלום העליונים והתחתונים. ואלו הם השלמות של צדדי העולם, השלמות של הכל מצד האמונה. ושלמים, משום שהם השלום של הכל, הבעלים אוכלים מהם ונהנים מהם, שהרי שלום הוא לו ולכל העולם בדרגה אחת. חטאות ואשמות נאכלים לכהנים משום שהם עתידים לכפר עליהם ולהעביר את חטאיהם. ומכל הקרבנות אין חביבים לפני הקדוש ברוך הוא כמו שלמים, משום שנמצא שלום בעליונים ובתחתונים.

ומער כלם קטרת, שהיא שלמה מהכל, ולא באה על חטא ולא על אשם ולא על עון, אלא על שמחה, כמו שנאמר (משלי כו) שמן קטרת ישמח לב, וזהו שכתוב (שמות

התשיעה, אדנ"י. ודא מלכות קדישא, דדינין נפקין מתמן לעלמא. ודא הוא כתרא בתראה, דכלהו שמיהן. ושם אהי"ה, פלא וסתימא דקדמיתא. ודא הוא כתרא עלאה, רישא דכל רישין, שמייה סתים ולא אתגלייא, ואתמר. ובספרא דאגדתא, עשר שמיהן פתיכן בגוונא אחרא ואנא לא תנינא הכי.

רבי אבא פתח, (שיר השירים ד) עורי צפון ובאי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו. עורי צפון, אליו עולות הנשחטות בצפון, בגין דאינון מחשבות בצפוני לבא, ובאתר דינא. בגין דמחשבה אשתכח בליליא, בזמנא דינא אשתכח. רוח צפון מנשבא בפלוגתא דליליא, פד מתערי אנשי, וכנור דדוד מנגן מאליו, ומחשבתן דבני נשא מתערי.

ובאי תימן, אליו שלמים הנשחטין בדרום, בגין דאינון שלמא דכלא, שלמא דעלאי ודתתאי. ואליו שלימו דסטרי עלמא. שלימו דכלא מסטרא דמהימנותא. ושלמים: בגין דאינון שלמא דכלא. בעלים אכלין מנייהו, ומתהניין מנייהו. דהא שלמא הוא ליה, ולכל עלמא, בדרגא חדא. חטאות ואשמות נאכלין לכהני, בגין דאינון זמינין לכפרא עלייהו, ולאעפרא חובייהו. ומכל קרבני לא חביבין קמי קדשא בריך הוא כמו שלמים, בגין דאשתכח שלמא בעלאי ותתאי. ועילא מפלהו קטרת, דאיהו שלים מפלא, ולא אתיא לא על חטא, ולא על אשם, ולא על עון, אלא על שמחה. פמה דאת אמר (משלי כו) שמן וקטרת ישמח לב, והא וקטרת ישמח לב, והרי פרשה. ולכן קטרת לא קרבה אלא